

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Miloslava Výborného a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Petra Mikeše, Ph.D., v právní věci žalobkyně: **Mgr. L. K.**, zast. Mgr. Ing. Štěpánem Dražkou, advokátem se sídlem Orlí 483/1, Brno, proti žalovanému: **Magistrát města Brna**, se sídlem Malinovského náměstí 3, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2017, čj. MMB/0439259/2017, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 20. 2. 2018, čj. 31 A 2/2018-28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá.**
- II. Žalobkyně **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně napadla žalobou shora specifikované rozhodnutí žalovaného zamítající její odvolání a potvrzující rozhodnutí Úřadu městské části města Brna, Brno-Kníničky, ze dne 27. 7. 2017, čj. MCBKNI/01265/2017, kterým bylo rozhodnuto, že žalobkyně není účastníkem řízení o vydání rozhodnutí o umístění stavby nazvané „vrtaná studna“ umístěné na pozemku p. č. X k. ú. K., vedeného pod p. zn. MCBKNI/00770/2015/NOV.

[2] Žalobkyně s žalobou spojila žádost o osvobození od soudních poplatků a o ustanovení zástupce. Krajský soud její žádosti nevyhověl a shora uvedeným usnesením žádosti zamítl. Uvedené odůvodnil tím, že žalobkyně neprokázala, že by u ní byly dány důvody pro částečné či úplné osvobození od soudních poplatků. Žalobkyní vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech krajský soud shledal zcela

nevěrohodným, a tudíž neprokazujícím majetkové a výdělkové poměry žalobkyně. Protože žalobkyně neprokázala splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, nenaplnila ani zákonnou podmínku pro ustanovení zástupce.

[3] Proti usnesení krajského soudu podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost.

[4] Stěžovatelka uznala, že v prohlášení uvedla vyšší výdaje než příjmy, což vysvětlila tím, že splátku dluhu, který má vůči své matce, by sice měla platit každý měsíc, pokud ale nemá finanční prostředky, splátku neplatí. Dodala, že jí finančně vypomáhá matka a ojedinele i osoby z jejího okolí. Přístup krajského soudu označila za formalistický a rozporný se zákonem. Podle jejího názoru dostatečně prokázala svou majetkovou a finanční situaci i aktuální finanční tíseň a nedostatek finančních prostředků. Ke kasační stížnosti mimo jiné přiložila čestné prohlášení své matky, která jí přispívá na základní živobytí.

[5] Stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[6] Stěžovatelka navrhla, aby Nejvyšší správní soud usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[7] Nejvyšší správní soud nenalezl žádné formální vady či překážky projednatelnosti kasační stížnosti, a proto přezkoumal jí napadené usnesení krajského soudu v rozsahu a v rámci kasační stížností uplatněných důvodů, zkoumaje přitom, zda napadené rozhodnutí či jemu předcházející řízení netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti [§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.].

[8] Již v rozsudku ze dne 26. 8. 2009, čj. 1 As 39/2009-88, publ. pod č. 1962/2010 Sb. NSS, Nejvyšší správní soud uvedl: „Účastník řízení, který požádal o osvobození od soudních poplatků (§ 36 odst. 3 s. ř. s.) a který byl soudem řádně poučen (§ 36 odst. 1 s. ř. s.), je povinen uvést a prokázat veškeré skutečnosti rozhodné pro posouzení žádosti. Vyplyne-li z uvedených údajů či obsahu spisu, že jsou nevěrohodné, popř. neúplné, soud žádost zamítne.“

[9] V souzeném případě krajský soud stěžovatelku připsal ze dne 4. 1. 2018, čj. 31 A 2/2018-6, vyzval k pravdivému vyplnění formuláře potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce a poučil ji, že nevyhoví-li výzvě, návrh zamítne. Stěžovatelka do prohlášení mimo jiné uvedla, že měsíčně splácí 4 000 Kč a platí nájemné 7 018 Kč, její měsíční příjem činí 6 577 Kč. Závěr krajského soudu, že stěžovatelčiny měsíční výdaje převyšují její měsíční příjmy, je proto správný, což ostatně uznala i stěžovatelka.

[10] Nejvyšší správní soud stejně jako soud krajský spatřuje v nedostatku tvrzení o tom, z jakých prostředků stěžovatelka hradí výdaje, které převyšují její měsíční příjem, důvod pro závěr o nevěrohodnosti stěžovatelčiných tvrzení. Stěžovatelka sice v kasační stížnosti vysvětlila, že částku 4 000 Kč splácí, jen když má finanční prostředky, toto nové tvrzení je ale v rozporu s tím, co uváděla ve prospěch své žádosti před krajským soudem. Nejvyšší správní soud nemohl přihlídnout ani k dalším tvrzením a podkladům, které stěžovatelka

uvedla až v řízení o kasační stížnosti. Přezkoumával totiž, zda tvrzení a podklady, které stěžovatelka předložila v řízení o žalobě, odůvodňovaly závěr krajského soudu vyjádřený v napadeném usnesení. Krom toho krajský soud nebyl povinen zjišťovat, zda stěžovatelka skutečně nemá dostatečné prostředky, z úřední povinnosti (srov. rozsudek NSS ze dne 25. 1. 2005, čj. 7 Azs 343/2004-50, publ. pod č. 537/2005 Sb. NSS).

[11] Úvaha krajského soudu o tom, že stěžovatelka uvedla nevěrohodné údaje, je správná. Nevěrohodnost tvrzení ohledně existence předpokladů pro osvobození od soudních poplatků vylučuje, aby bylo žádosti vyhověno. Jelikož je splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků podmínkou ustanovení zástupce z řad advokátů, krajský soud zcela v souladu se zákonem zamítl i tento návrh (srov. rozsudek NSS ze dne 13. 9. 2007, čj. 9 As 43/2007-77).

[12] Pro uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost je nedůvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítl. O věci přitom rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s.

[13] O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatelka neměla ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů nepřiznal.

[14] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, jelikož bezodkladně rozhodl o samotné kasační stížnosti.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 7. června 2018

JUDr. Miloslav Výborný
předseda senátu